

"FARUS"

REVISTA D'EL FAR D'EMPORDA

Núm. 14 Novembre 1998 • Preu 400 pts.

E d i t a A t a l a i a

SERRALLERIA JESÚS MARTÍNEZ

Camí de les Vinyes, s/n.
Tel. 50 75 37

17485 VILA-SACRA
(Girona)

CARNICERIA
XARCUTERIA
FORMATGERIA

Sant Pere, 7 Tel. 50 67 15
FIGUERES

GRILL

Francesco Moret

Especialitat en carns a la brasa
Alzina, 2 Tel. 45 35 15

EMPURIABRAVA

Francesco Moret Clos
Rosa Sala Moreno

"FARUS"

Redactors

Laura Bartolomé
 Cristina Bayés
 Quim Bayés
 Sara Bayés
 Elena Capablo
 Miquel Coll
 Anna Company
 Jordi Company
 Josep Mª Company
 Maria Company
 Rosa Mª Moret
 Xènia Semis
 Genís Subirós
 Josep Mª Teixidor
 Teresa Teixidor

i a més...

La Comissió de Festes
 L'escola
 Membres del club
 "Cuidem la natura"

Dibuixos

Marc Timort

Edita

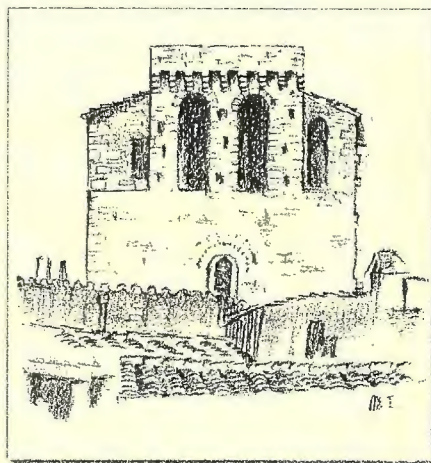
Grup de Joves "ATALAIA"

Compaginació i format

EDIART

Imprimeix

Copisteria ESTEVE

Benvolguts amics i amigues,

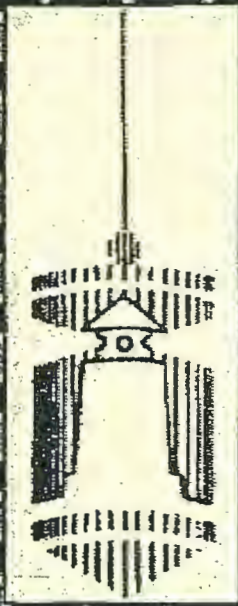
És una gran satisfacció i orgull per a mi, com Alcalde del Far d'Empordà, poder dirigir-vos aquestes senzilles paraules de presentació. En efecte, avui assistim a un fet que si bé, des de fora, pot passar desapercebut, en canvi per tots el que vivim, hem nascut, i en definitiva ens estimen aquest poble, som conscients de que representa una fita molt important.

No passa cada dia que en un petit municipi de 400 habitants, es creï una Associació Juvenil i que aquesta, en una de les seves primeres actuacions, posi en marxa la publicació d'una revista. Aquest fet ens demostra que tenim un jovent participatiu, actiu, obert i que en conseqüència es posa de manifest la bona salut de la nostra petita societat.

Encara que des dels poders públics, i també doncs, des dels Ajuntament de les petites poblacions s'ha de vetllar per la promoció de la cultura, de l'esport, de les festes, etc., com a institució més propera al ciutadà, molts cops no podem arribar on voldríem en aquesta tasca. Per això, i com no podria ser d'altre manera, ens ha omplert d'orgull a tots els membres de la Corporació que presideixo poder aportar el nostre granet de sorra a la iniciativa dels nostres joves.

Voldria aprofitar l'oportunitat que m'han donat de poder dirigir-vos aquestes paraules, per felicitar als membres de l'ASSOCIACIÓ JUVENIL ATALAIA per la seva iniciativa, i des d'aquí desitjar-los, en nom de tot l'Ajuntament, molts èxits en el camí que ara inicien.

GENÍS SUBIRÓS I ROURA
 Alcalde

Subministres
EL FAR

**MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
EXPOSICIÓ I VENDA**

RENAULT

GARATGE ULTONIA, S.L.

Ronda Sud, 21 - Tel. 67 30 08 - Fax 67 38 80
17600 FIGUERES

Sumari

1. Remenbrança	pàg. 6
2. Nota Informativa de la Comissió de Festes	pàg. 7
3. Entrevista a Genís Subirós i Roura	pàg. 8
4. Entrevista a Pere Emili Bartolomé i Sánchez	pàg. 10
5. Frases Fetes	pàg. 11
6. Entrevista a Rosa Cros i Roura	pàg. 12
7. De música	pàg. 13
8. Programa d'actes	pàg. 14
9. Endevina, endevina qui som cadascú ?	pàg. 16
10. Verema al Far d'Empordà	pàg. 18
11. Més joves prenen la iniciativa per la natura	pàg. 20
12. Un estiu fantàstic	pàg. 21
13. El Molí de la Torre i el M.A.N	pàg. 22
14. Si us plau	pàg. 24
15. Plànols del poble	pàg. 25
16. Tots els Drets Humans per a tothom	pàg. 26
17. Quatre pinzellades sobre l'EURO	pàg. 27
18. Pastorets	pàg. 28
19. Diada de Tots Sants	pàg. 29
20. Cuina de Festa Major	pàg. 30
21. La botiga del meu poble	pàg. 31
22. Moviments demogràfics	pàg. 32
23. Viure al Far d'Empordà	pàg. 32
24. Agenda	pàg. 33
25. Qualitat de vida ?	pàg. 34
26. El fart de riure	pàg. 35

SISTEMES I PRODUCTES

PROGRANGES, S.L.

Ramon Santaulària

Carrer Hortes, 26
Tel. 972 50 06 14
Fax 972 67 14 61
17600 FIGUERES

PER A GRANGES

Remembrança

He rebut amb molta satisfacció la notícia que un grup de persones del poble està fent mans i mànigues per relançar el "Grup de Joves" d'El Far. I per postres m'han demanat si volia escriure una col.laboració per al "Farus", que tomarà a veure la llum per Sant Martí.

Com podia negar-m'hi, si aquest fóu un projecte que em va omplir i va representar una part de la meua vida. Espero no decebre-us i que els anys transcorreguts hagin estat de maduresa i no de decadència.

Són moltes les imatges que aquests dies han passat pel meu magí, recordant les experiències d'aquells anys viscuts intensament.

La meua intenció és transmetre-us les sensacions que vaig sentir, i per a això se m'ha acudit refrescar la memòria, extraient algunes anotacions d'un petit diari personal, que casualment vaig trobar per casa fa escassament un mes, tot fent una neteja "a fons", d'aquelles que només es fan un cop cada 10 anys.

"17-6-77.- Al vespre ens hem reunit amb els joves d'El Far, per tirar endavant la campanya de canviar el nom del poble. Estem molt engrescats per organitzar un grup de joves per fer diverses activitats i dinamitzar una mica la vida del poble, que està molt mort"

Aquell dia vam engendrar l'embrió del que seria el "Grup de Joves". Fixeu-vos que el propòsit inicial només era promoure la campanya per canviar el nom oficial d'Alfar per El Far d'Empordà. Però de seguida vam adonar-nos que teníem fusta i il.lusions per fer moltes més coses i per posar la

ratlla de l'horitzó molt més enllà. A mesura que un darrera l'altre anàvem suggerint idees, el nostre estat emocional anava creixent i creixent. Aquell dia gairebé vam assolir el nirvana, la plenitud d'esperit. Després ja tan sols faltava tocar de peus a terra, i començar a enterrar les arrels d'un arbre que va donar els seus fruits durant uns quants anys. Llàstima ue va agafar una malúria que l'ha tingut en letàrgia durant massa temps. Per això hem de tornar-nos a il.lusionar i a posar tota l'esperança en aquest rebroll vigorós que ha sortit de la rabassa.

"6-9-77.- Hem tingut la primera reunió amb tots els joves del poble per començar a organitzar la festa major. Els propòsits són bons. D'idees n'hi ha moltes. Amb una mica de sort pot anar força bé. Es tracta de fer una festa més viva, més de tothom"

Recordo que, seguint els bons costums de l'època, aquell dia vam comptar fins i tot amb la presència de Mn.Pere Sarola, no sé ben bé si a títol personal desinteressat, o per donar-hi la benedicció de l'Església o per apuntar-se el tanto com a obra parroquial.

Els dies 20 i 30 de setembre hi hagueren noves reunions, en les quals es va decidir tirar endavant la revista, l'orquestra que es contractaria i fer una rifa per aconseguir calés.

"14-10-77.- Hem acabat d'enllestir la revista de la festa. Ara ja només falta passar-ho per la multicopista del Collell. Quasi vint pàgines. Deu n'hi do, si n'han sortit d'idees! Les redaccions de la

mainada són un xou. N'hi ha que volen circos amb elefants i hipopòtams, d'altres que vinguin "Los Puntos", etc...però també n'hi ha algunes que tenen idees molt bones."

Fixeu-vos que per començar la nostra pretensió era tan sols la de fer un butlletí informatiu del programa d'actes de la festa major "vestit" amb altres col.laboracions. El contingut era divers però tenia com a denominador comú diferents aspectes del nostre poble (història, geografia, el mada del terme, l'escut, poemes, concurs de redacció de l'escola, justificació de la campanya de canvi de nom del poble), amañats amb altres d'independents (pensaments, poemes, humor, passatemp).

Aquest objectiu queda palès a la salutació de la primera pàgina, on diu "La nostra pretensió no és altre que tothom conegui una mica més a fons l'essència del nostre poble. Cal no oblidar que com més el coneguem més aprendrem a estimar-lo."

"12-11-77.- Després de muntar les pàgines i grapar-les, hem començat a repartir les revistes pel poble i masos. La gent queda entusiasmada, més que res per la novetat d'una cosa que no s'havia fet mai al poble."

Recordo amb quina impaciència vam esperar el divendres que arribés en Josep Oliva, del Collell, amb els fulls multicopiats, per muntar-los i repartir-los. I la cara

que posava la gent quan els dèiem si volien un programa de la festa i els trèiem un feix de fulls grapats.

"19-11-77.- Ha començat la festa amb molta animació i molt èxit, gràcies a Déu. La gent està contenta i això és el principal. La pintada d'en Josep Coll a la paret del paller de cal Carrè és l'admiració de tothom. No hem fet pagar entrada, però la barra ha estat un èxit. Tothom s'ha divertit i s'ho ha passat molt bé, des dels petits als més vells, tant els del poble com forasters.

El poble ens ha demostrat que podem comptar-hi per a quelcom més. Això és tot el que nosaltres demanàvem i n'hem quedat satisfets."

Mirant-ho ara fredament potser aquella primera festa fou la més reeixida, la més celebrada, pel fet que havíem sortit de zero. Recordo que l'any anterior la festa havia deixat de fer-se i tot.

Potser la causa del desencís posterior l'hem de buscar en que vam treballar intensament, fent tota mena de coses, amb moltes mancances de recursos, i vam imposar-nos una fita que era la consecussió d'un nou local per centre cívic. Quan aquesta fita fou assolida va haver-hi com una mena e desencís i no vam saber evolucionar de l'adolescència a la maduresa del grup.

Ara, però tot i això ha de quedar enrera i hem d'emprendre amb optimisme aquesta nova etapa, recolzant en tot i per tot aquest jovent que té la valentia d'agafar novament el timó d'una nau que havia embarrancat, i posar proa a tot vent cap a l'illa que farà créixer la nostra cultura, i el nostre sentiment de poble.

Endavant, joven d'El Far!

Josep Mª Company

Nota informativa de la comissió de festes del Far

ESTAT DE COMPTES FESTA D'ESTIU 1998

SALDO INICIAL A B.B.V.....1.448.723 Pta

INGRESSOS GENERALS

QUOTES VEÏNS..... 293.000.-
 QUOTES PUBLICITAT..... 100.000.-
 BAR OASIS..... 15.000.-
 VENDA TAULES I CADIRES..... 60.000.-
 RECAPTACIÓ DINARS AVIS..... 434.400.-
 APORTACIÓ BAR CENTRE CÍVIC..... 15.000.-

TOTAL SALDO INICIAL BBV + INGRESSOS..2.366.123.-
 DESPESES GENERALS..1.106.018.-

SALDO FINAL.....1.260.105.-

SALDO INICIAL.....1.448.723

SALDO FINAL FESTA...1.260.105

DÈFICIT FESTA..... 188.618.- pessetes

COMPRA MOBILIARI CENTRE CÍVIC

110 CADIRES.....317.086.- Pessetes

SALDO ACTUAL B.B.V.....943.019.- Pessetes

ESTAT DE COMPTES FESTA D'ESTIU 1998

DESPESES GENERALS

PASTISSERIA AMPURDANESA..... 42.000.- Pta.
 AMANIDES..... 7.000.-
 FACTURA RANXERS.....235.000.-
 ORQUESTRA EMPORIUM.....625.000.-
 TABAC, 3 CAIXES DE "FARIAS"..... 9.750.-
 FACTURA IMPREMTA X.2.A.2001..... 20.000.-
 FLORS, RAMS TAULES..... 1.000.-
 FACTURA GROS MERCAT..... 166.000.-

TOTAL DESPESES FESTA D'ESTIU.....1.106.018.-

Entrevista

Un dels objectius que la nostra revista «FARUS» s'ha proposat és poguer servir d'enllaç entre els veïns i amics d'El Far i els seus representants a l'Ajuntament. És per aquest motiu que a l'encetar el primer número d'aquesta nova tirada d'exemplars, no podem prescindir d'una entrevista a l'alcalde del nostre poble, en **GENÍS SUBIRÓS I ROURA**, per tal de conèixer una mica més

de prop el món consistorial. Amb aquesta idea doncs, ens adreçem a casa de l'alcalde i comencem a fer petar la xerrada;

1. Des quan fa que és l'alcalde d'El Far ?

Des del juny de 1982, per tant, a les properes eleccions ja farà setze anys que sóc al capdavant del consistori.

2. Com recorda els principis del seu mandat ? Ens podria anomenar el consistori d'aquell temps ?

Si he de ser sincer, haig de dir que recordo els principis molt malament. Molt nerviós. Era un càrrec que m'anava gros. M'havien vingut a buscar per tal que m'hi presentés. Ja en el mandat anterior dels setze anys havia sigut regidor d'hisenda. Però, mira,... vam pujar al vaixell i,... fins ara !

Durant el meu primer mandat, el consistori estava format per en Niceto Carbonell, que era el tinent alcalde, en Jaume Teixidor, en Lluís Coll, en Joan Saurí, l'Antonio Picado i en Josep Pagès. Com pots comprovar, d'aquesta colla, actualment només quedo jo.

3. Creu que s'han aconseguit molts projectes pel poble d'El Far des que vostè n'és al capdavant ?

Molts, molts no. Crec que en podríem haver aconseguit més, però no ha estat per falta de ganes. Simplement és que de vegades no es pot aconseguir tot i els processos són lents.

4. Quin en destacaria per damunt dels altres ? Se sent orgullós d'haver-ne aconseguit algun en especial ?

Sens dubte, del que em sento més orgullós és d'haver aconseguit un centre cívic com el que tenim. I no és només la meva opinió, sinó que en general és el que la gent més valora del que s'ha portat a terme durant aquests anys.

Recordo que quan ens varen mostrar el projecte ens va semblar impossible d'aconseguir. Mai m'hagués proposat una fita tan important.

5. Hi ha algun projecte que encara actualment se li resisteixi o que li agradaria aconseguir ? Per què ?

La rehabilitació de dos llocs que em semblen primordials per un poble: l'església i la casa de la vila. Personalment, crec que convé i m'agradaria molt poguer-ho aconseguir.

6. Econòmicament parlant, un ajuntament com el del nostre poble..., amb quins ingressos compta habitualment ?

Bàsicament, els ingressos provenen del Fons Nacional que segons el nombre d'habitants del poble, rebem més o menys subvenció, la recaptació de la contribució rústica i urbana i els impostos dels vehicles.

7. Què és el que més valora amb un ajuntament, per tal que les idees o projectes puguin tirar endavant ?

Personalment, remarcaria molta unió en el consistori i que es respecti la democràcia per sobre de tot.

8. Creu que és positiu que hi hagi oposició en un ajuntament tan petit ?

(L'alcalde no dubta gens) Sí. Si és una oposició creativa i amb ganes de millorar les coses.

9. Com afronta els possibles problemes que sorgeixen en el poble ?

Mira,... això depèn una mica dels problemes. Si el problema és urgent, intentem posar-hi remei el més aviat possible i alleugerir els tràmits. Si, en canvi, no ho és tant, intentem reflexionar-hi més i debatre'l amb més temps.

10. Quina opinió té l'ajuntament sobre el tema del complex fitosanitari que es vol construir i el pas del TGV pel poble d'El Far ?

Respecte al complex fitosanitari, he de dir que no ens preocupa gaire pel fet que afecta a pocs veïns del poble. En canvi, el que ens preocupa més és el pas del TGV pel Far. De totes maneres, encara s'ha de preveure amb exactitud el traçat que recorrerà.

Precisament, fa pocs dies, em vaig entrevistar amb el sr. Pere Macias per tractar d'aquest tema i sembla que actualment s'està treballant sobre el projecte de Vilafant, és a dir, sobre el primer projecte que es va parlar. El fet hipotètic que passés pel Far deriva del projecte conjunt proposat per l'Ajuntament de Figueres i la Generalitat de Catalunya. Em sembla però, que va per llarg, perquè encara no sabem si s'acceptarà i per tant n'hi haurà per temps.

11. Una pregunta obligada: el proper any hi haurà noves eleccions,... tornarà a repetir al capdavant de la llista ?

(Somriu) Em sembla que aquesta pregunta la deixarem amb un interrogant,... i així hi haurà més emoció, no et sembla ?

12. I finalment,... quin és el seu desitg personal ?

Unió, benestar ciutadà pel nostre poble i per tot el món.

Rosa Mª Moret

**PINTURA
RETOLACIÓ
VERNISSATS
SORRAJATS**

**Albert
Casanovas
Descamps**

**CANTALLOPS
EL FAR D'EMPORDA**

**Tels. 972-51.08.82
908-43.38.23**

Entrevista

PERE EMILI BARTOLOMÉ i SÁNCHEZ va néixer a Uncastillo, província de Saragossa, però per motius de feina del seu pare es va haver de traslladar a Figueres de jove. Casat amb Mª Dolors Roviras, és pare de dues noietes, la Laura i l'Ester i es defineix com una persona reservada a primer cop d'ull, però sincera i oberta quan se'l tracta.

Des de fa anys ocupa el càrrec de jutge de pau del nostre poble, un càrrec que si bé al principi ell no l'hagués acceptat, ha portat a terme amb rigurositat i eficàcia durant força anys.

1. Des quan fa que vostè és el jutge de pau del Far d'Empordà ?

Oficialment, des del 4 d'abril de 1989, tot i que vaig començar abans.

2. En substitució de qui va entrar en el càrrec ?

Vaig substituir en Francesc Valent de "Can Valent", quan ell hi va renunciar.

3. Havia format part alguna vegada d'algun consistori o associació del poble ?

No, mai.

4. Com és que va decidir presentar-s'hi ?

(Somriu) Mira, va ser una mica en contra de la meva voluntat. Personalment no m'hi hagués presentat mai. Al principi vaig dir que no volia ocupar el càrrec, però sembla ser que ja m'havien triat sense previ avís. I no és que no em sentís capaç de desenvolupar la tasca, sinó que no podia pel fet de tenir molta feina a casa. Però bé,... de vegades les coses van com van i al final vaig acceptar-ho.

5. Quina tasca desenvolupa bàsicament un jutge de pau ?

En un poble petit com El Far, la meva feina s'ha limitat a afers puntuals sobre determinades persones. Res d'importància. Però el que sí he de destacar és que per ser un poble tan petit, déu n'hi dó les diligències que he hagut de portar a terme! Moltíssimes.

D'altra banda, el jutge, també és l'encarregat de portar a Girona els resultats de les votacions en cas d'eleccions.

En general però, he de dir que el poble és tranquil i no he tingut massa feina.

6. Recorda algun cas especial o problemàtic en el qual hagi hagut d'intervenir durant el període que ha cobert com a jutge ?

No. La veritat és que hi ha hagut força tranquil·litat. Potser destacaria l'aixecament d'un cadàver a l'Oliva fa anys, el qual vaig presenciar i una nit en què van buscar arreu un veí poble que s'havia fet passar per desaparegut i resulta que era una manera d'escapar d'un problema que tenia. A part d'aquestes dues puntualitats, res a destacar.

7. És el mateix un jutge de pau d'una ciutat com Figueres o un d'El Far ?

Evidentment no. El jutge de pau de Figueres ha de ser una persona amb la carrera de Dret cursada o tenir uns estudis específics per poguer desenvolupar aquest càrrec i, a més, es dediquen única i exclusivament a aquesta feina. En canvi, no cal que els

jutges del pobles petits tinguin uns estudis universitaris. Pot ocupar el càrec qualsevol i d'aquesta manera poden compaginar-ho amb la feina quotidiana, perquè,... si hem de ser sincers, el primer és la feina de casa, no ?.

D'altra banda, també cal dir, que evidentment el que es cobra tampoc és el mateix en cada cas.

8. De quin estament depenen, burocràticament i a tots nivells, els jutges de pau ?

Del Tribunal Superior de Justícia, és a dir, del Ministeri de Justícia de

Catalunya. De totes maneres, en un poble petit com és el nostre, l'Ajuntament porta la veu cantant i moltes decisions passen primer pel seu vist-i-plau. Tú et limites a fer el paper de jutge i prou.

Periòdicament t'envien tota la informació (butlletins, actes,...) que fa referència a diligències pròpies dels jutges i, de tant en tant, es fan reunions i cursets informatius.

9. I ara, una última pregunta obligada,... es tornarà a presentar com a jutge d'El Far ?

(No dubte gens) Decididament, no.

Cada vegada tinc més feina i menys humor per dedicar-m'hi. En un principi encara vaig reconsiderar la possibilitat de tornar-hi, però ara estic convençut que no, a més, jo ja ho he estat força anys.

Rosa Mª Moret

Frases fetes

"Una alegria compartida es transforma en doble alegria; una pena compartida, en mitja pena."

"En la joventut aprenem, en la vellesa entenem."

"L'amor mai no mor de fam; sovint d'indigestió."

"El saber és quelcom, el geni és més, però fer el bé és més que tots dos."

"Aquell que no sap viure amb poc serà sempre un esclau."

"La vellesa comença quan els records pesen més que les esperances."

"El treball allunya de nosaltres tres grans mals: l'avorriment, el vici i la necessitat."

"L'amor és com el Quixot, quan

recupera el seny és que es prepara per morir."

Quan no es pensa allò que es diu és quan es diu allò que es pensa."

"El principi és la meitat de tot."

"La mida de les estàtues disminueix allunyant-se d'elles mateixes; la dels homes, aproximant-se."

"No es tracta d'afegir anys a la vida, sinó de donar vida als anys."

"Tres o quatre vegades a la vida es té ocasió de ser valent com un heroi, i cada dia, la de no ser covard."

"Ningú no és més que l'altre, però és menys sense l'altre."

"Qui sembla caritat, cull amistat."

"Qui tot ho vol, tot ho perd."

"Si tothom va a la seva, ningú va enlloc."

"Els uns passen de tot i els altres han de passar sense res."

"Fa més la constància d'una gota que no pas la força d'una onada."

"Si obres la boca les teves paraules han de valer més que el silenci."

Maria Company

Entrevista

Un dels personatges que de vegades passa força desaparebut en un poble és, sens dubte, el de l'agutzil. Tot i que en la majoria dels pobles petits, aquest personatge encara és vigent, en d'altres en canvi ha quedat suplantat per l'avenç dels mitjans de comunicació. Avui, volem dedicar unes quantes línies a la nostra agutzil, la **ROSA CROS I ROURA** i conèixer la seva tasca;

A la Rosa Mª Mallol, que feia molts anys que n'era.

1. Com és que va ser anomenada agutzil del poble ?

En els pobles petits com el nostre, normalment l'agutzil és nomenat per l'Ajuntament. L'agost d'ara fa un any, l'alcalde em va demanar si volia assumir el càrrec i si volia provar-ho. Vaig estar a prova durant 20 dies, en els quals ningú es va presentar. Fins i tot, al principi, vaig renunciar a qualsevol tipus de lligam burocràtic, ja que volia estar segura que podia assumir les feines que comportava.

D'altra banda, per ocupar un càrrec d'aquestes característiques, cal estar empadronat al poble com a mínim uns quinze anys.

2. Amb la seva entrada a qui va substituir ?

3. Quina és la seva tasca principalment ?

Al nostre poble, aquesta tasca està molt ben organitzada. Els dilluns i dimecres el destino a fer la neteja general del dispensari mèdic i les dependències de l'Ajuntament. Els dimarts i dijous recullo la correspondència; primer del jutge i després de l'Ajuntament. A part, passo les convocatòries dels plens de cada mes.

També m'encarrego de penjar els bans i edictes de l'Ajuntament a les vitrines corresponents i, cada tres mesos, passo a cobrar els rebuts de les escombraries i de l'aigua. Una vegada a l'any, també passo els rebuts dels nínxols.

4. Com recorda vostè als agutzils del seu temps d'infantesa ?

Recordo especialment al meu oncle, en Joaquim Ferrer, més conegut amb el sobrenom de «Passec», que en va ser durant molts anys. En aquells temps, feien les crides a cada cantonada i anaven de mas en mas a portar la informació. Ara tot ha canviat, i en comptes d'anar-hi a peu hi anem amb cotxe, però la feina segueix seguint la mateixa.

Són moltes les persones que han passat pel càrrec d'agutzil, com ara : en Miquel Arasa de «Can Duardo», en Joan Coll, la Carme Descamps, la Rosa Mª Mallol,...

5. Creu que el càrrec d'agutzil és necessari en un poble com El Far ?

Sí, sens dubte. Hi ha temporades que hi ha més feina que d'altres com per exemple quan s'han de cobrar els rebuts de l'aigua, però crec que és indispensable durant tot l'any.

6. Li agrada la tasca que desenvolupa ?

(La Rosa no s'ho pensa gens) Sí i molt !!

7. De qui depèn burocràticament aquest càrrec ?

A tots nivells de l'Ajuntament.

8. Hi ha alguna anècdota o problema que recorda especialment des que vostè és al capdavant del càrrec ?

Tot just fa un any que sóc al capdavant d'aquest càrrec i encara és aviat per treure'n conclusions. Seria precipitat fer un balanç ara. De totes maneres, en tots els pobles sempre hi ha petites dificultats que cal anar solventant de mica en mica.

9. Cada quan es presenta un agutzil ?

Com que és un càrrec que va lligat

a l'Ajuntament es pot renovar cada quatre anys, però sempre es dóna preferència a la persona que l'ocupa per tornar-hi.

10. Tornarà a presentar-s'hi ?

(Somriu) De moment, com que fa només un any i escaig que hi sóc, ho veig lluny. La veritat és que m'agrada desenvolupar la tasca i tinc l'Ajuntament a dues passes. Qui sap ?...

Ens acomiadem de la nostra agutzil, tot donant-li les gràcies per la seva

amabilitat i desitjant-li molta sort en la seva tasca.

Rosa Mª Moret

De música

La música forma constantment part de la nostra vida, potser, degut a que és un tipus d'art bastant econòmic i que se'n pot gaudir mentre realitzem activitats laborals o mentre ens desplaçem. La música és sens dubte un art, per definició és "l'art d'expressar-se amb sons" i com a tal és un reflex de bellesa que ataca directament als sentiments provocant estats d'ànim diferents.

Bàsicament la música es divideix en Major (eufòric, alegre) o menor (calmat, trist), la seva combinació amb diferents ritmes i timbres dóna sensacions molt diverses. Malgrat que tothom pot escoltar la mateixa música no tothom la sent de la mateixa forma, depèn directament de les inquietuds o interessos de cadascú.

Repasant a grans trets la història de la música, trobem que pels grecs la música tenia una forta relació amb l'ètica, per tant una bona música era aquella que ajudava a la formació del

caràcter de la persona des d'un punt de vista ètic. A l'edat mitjana l'església utilitzava la música com a ajuda per aconseguir memoritzar els textos de la litúrgia, al camp, però, els pagesos preferien una música alegre que cantant-la els ajudés a suportar millor les feines més feixugues, com la collita. A principi del segle XVIII es valorava la música per la consonància de la seva harmonia (acords). Al segle XIX la música pretenia expressar els sentiments de l'autor. Al segle XX no hi ha hagut un corrent principal a l'hora de valorar la música, els estils folklòrics de cada país són fàcilment accessibles i tothom pot escollir la

música que més li agradi segons la forma de ser.

Hem d'anar amb compte a no deixar-nos arrossegar per modes o esnobismes a l'hora de triar la música que volem escoltar perquè anul·lem tota possibilitat de conèixer una música que possiblement per la nostra forma de ser ens satisfaria més.

Busca i amplia la teva formació musical!!!

Jordi Company

Des de la comissió de festes...

Hola amics !

Quan arribem al mes de novembre i comencem a veure caure les fulles dels arbres, sentim que s'acosta la nostra festa major: Sant Martí.

La comissió, sempre a punt per treballar i organitzar el millor possible la nostra festa... Només demanem la col.laboració i participació de tots els veïns, donant mostra d'unió i amistat, omplint l'església, la plaça major i el centre cívic... amb la seva assistència.

Us esperem al concert del dissabte i a la resta d'actes dirigits especialment a la gent del poble.

Com cada any us detallem el programa d'actes pels dies 7 i 8 de novembre.

Us esperem ! Bona Festa Major!

La Comissió

Programa d'actes

DISSABTE 7 DE NOVEMBRE DE 1998

MATÍ A les 10 hores al centre cívic **JOCS DE CUCANYA** per la mainada.
TARDA A les 18 hores al centre cívic **SARDANES I CONCERT**.
NIT A les 23,30 hores **BALL DE NIT**.

DIUMENGE 8 DE NOVEMBRE DE 1998

MATÍ A les 12 hores **OFICI CANTAT I SARDANES** a la plaça.
TARDA A les 17 hores **SARDANES I BALL DE FI DE FESTA** al centre cívic.
Tots els actes seran amenitzats per la **COBLA ORQUESTRA MARINA**.

SILVIA MAYOLAS RICART

CA L'HOSTALERA

C/VILASACRA Nº 2 • 17469 EL FAR D'EMPORDÀ – GIRONA • TEL. 972 67 28 80

LES
QUADRES
RESTAURANT

C. Baix, 2 • Tel. 972 50 68 91 • EL FAR D'EMPORDA

Endevina, endevina qui som cadascú?

Vaig néixer a Figueres el dia 17 d'Abril de 1987.

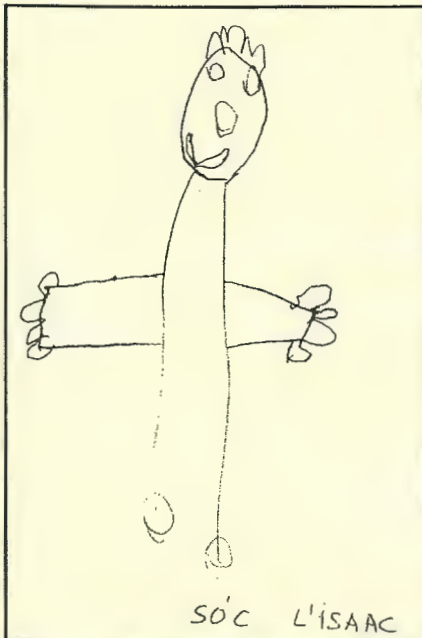
Vaig viure a Figueres fins als 7 anys i allà tinc molts amics i família.

Quan vaig arribar al poble no coneixia a ningú, però des de que vaig a l'escola tinc molts amics.

Vaig néixer a l'hospital de Figueres el dia 19 de Febrer de 1989 sobre les 6:30 del matí.

Vaig viure fins els 19 mesos a Figueres, després em vaig traslladar a Cadaqués, on encara hi tinc molts amics.

Quan era petita era molt trapella, un dia anava amb els caminadors i la meva mare estava planxant, de cop li vaig estirar el cordó de la planxa i em va caure al cap. Els meus pares es varen espantar molt i em van dur al metge,

Vaig néixer el dia 1 de Maig de 1987 a l'hospital de Figueres.

Quan era petita no m'agradava cap joguina ni tampoc el xumet.

Quan tenia tres anys vaig anar a viure a l'Armentera i cada tarda quan el meu

pare venia de treballar anàvem a la terrassa i jugàvem, pintàvem.....i mentrestant la meva mare feia el sopar.

Després vaig anar a viure al Far i sempre he anat a l'escola del Far.

Adivineu qui sóc?

Vaig néixer a Figueres.

Després em vaig anar a viure al Far i més tard a l'Oliva.

Quan era molt petit a vegades m'escapava i la mama em buscava.

També m'agradava tirar els cotxes per la finestra.

Ara sóc el gran de casa. Adivineu qui sóc?

Vaig néixer a Figueres el dia 6 d'Octubre de 1988. Quan era petit vivia amb la mare al Far d'Empordà i anava a l'escola de la Marca de l'Ham. Després vaig anar a viure a Palafrugell i vaig arribar a l'escola del Far a quart.

Una vegada quan era petit vaig caure dels braços de la meva mare i la meva àvia va riure molt.

Vaig néixer el dia 16 de Febrer de 1988 a l'hospital de Figueres.

Després em vaig anar a viure a la Roca del Vallès on vaig anar a la guarderia quan tenia dos anys.

Quan vivia a la Roca, els caps de setmana venia a veure la meva família del Far.

Quan era petita era molt vergonyosa. Tenia un pallasso i un elefant que eren de peluix i que encara els tinc.

Quan tenia 5 anys vaig venir al Far a viure amb els meus avis, la meva tia, el meu oncle i la Úrsula, la meva cosina, que tenia 6 anys.

Tinc una germana que es diu Judith que té tres anys i mig més que jo.

En aquesta foto tenia 2 anys i eren les 2:25 del matí.

Adivineu qui sóc?

però no va ser res. Una altra vegada, la meva mare arreglava els armaris de la roba i quan no em va veure em vaig amagar a dins d'un calaix i vaig quedar dormida. Els meus pares em van buscar per tota la casa.

Adivineu qui sóc?

Verema al Far d'Empordà

Ja arriba el mes de setembre i amb ell la verema. Els raïms són madurs i s'ha de recollir el fruit de les vinyes a El Far d'Empordà.

Fa dies que al poble hi ha moviment de samals, botes i d'altres estris adients, les nivelles i les tisoires han estat esmolades, tot és a punt. Enrere queden ja aquells dies d'esbrollar, solfatar i preparar el terreny, ha arribat la verema a Can Madeu, a Can Sala, a Can Valent, a Can Bayés, a Can Caixes, a Can Carbonell i a Can Serra.

Aquests som els mes veremaires del poble, aquells que a taula posem vi de collita pròpia.

Estem ben organitzats. Tenim eines com el "faluard", amb funcionament mecanitzat al tractor, la "premsa hidràulica", un invent d'en Valent el mecànic i botes de totes mides.

Per aconseguir un bon vi, primer s'ha de fer una esuba a les botes

Ingredients

Aigua, brots de fonoll i farigola, fulles de noguer, canya, presseguer, figuera, sal, altres herbes aromàtiques.

Per preparar les botes abans de posar-hi el most, s'han de netejar.

En un perol gran, es fan bullir els ingredients esmentats al gust de cadascú. En calent es posa una mica a dins la bota, es tapa i es fa rodar perquè es desprenguin totes les impureses de la paret i al mateix temps perquè la fusta quedi ben segellada.

En Valent fa aquesta estuba amb vi vell, així dona un altre aroma al vi.

Es deixa reposar i una vegada s'ha refredat, es treu tot posant la bota de cap per avall. És convenient canviar els taps de suro perquè és millor que siguin nous cada any. La bota es col·loca al celler i s'hi crema un bocí de lluet.

Per fer el vi

Ingredients

Raïm, "Directe", blanc o negre i "Garnatxa".

El directe es va plantar farà més de 40 anys, després d'aquella fil·loxa que va fer tant de mal i el Garnatxa el compra en Bayés a Garriguella, Mollet o Vilajuïga, des que es va quedar sense vinya pel Fitosanitari de Vilamalla.

Una vegada tenim tots els raïms a casa amb les samals, es passen pel "faluard" per estripar-los i fer sortir el líquid. Si es pot, millor repetir l'acció dues vegades.

Simultàneament s'aboquen, tal com

surten a la premsa i s'omple fins dalt, de samal en samal. **Depressa....., una galleda sota la canal que ja surt el most! Quin color! Aquest any sí que tindrem bon vi!** I cap a la bota. Les botes es van omplint. Cal no omplir-les del tot, doncs tot seguit començarà a fermentar i en bullir, podria vessar.

El most a la bota triga de tres setmanes a un mes fins que deixa de bullir. Tot seguit s'han de tapar les botes amb un tap de suro i un drap. A sobre s'hi afegeix sorra, guix o fang per tancar hermèticament, de manera que no hi entri l'aire a dins mentre el vi es forma i envelleix.

Variants

A Can Serra, en Damià abans de premsar els raïms triturats, els deixa fermentar uns dies a la tina. El seu vi surt més fosc per l'acció colorant de la pellofa.

A Can Sala, a Can Madeu, a Can

Caixes i a Can Carbonell, quan tapen les botes hi posen una munyeca de mostassa agafada amb el tap i sense que toqui el vi. Això evita que aquest es fagi malbé, s'oxidi i tingui un desagradable gust a picant.

A Can Bayés, en Quimet aconseguen això mateix deixant lliscar, per una canaleta formada amb mitja canya, alcohol vinílic gota a gota, de tal manera que formi una fina capa pel damunt del vi, sense barrejar-se amb aquest i evitant l'oxidació.

Trucs...

L'Ernesto d'en Sala, en Miquel d'en Caixes i en Damià d'en Serra, netegen la bota quan s'acaba el vi, hi cremen un llucet i la deixen tapada fins la verema. En Valent no l'esgota del tot, hi deixa una mica de vi al fons.

Si el vi surt aspre, es pot endolcir afegint-hi una mica de edulcorant líquid.

És millor tenir botes petites, per evitar que s'oxidi el vi, si es triga molt a veure.

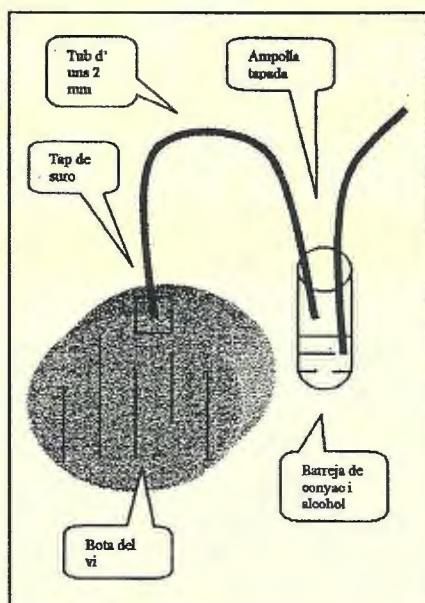
En Valent afegeix dos o tres dies de vi vell a la bota abans d'acabar de bullir el most. Aquest plega de bullir de sobte i surt més dolç.

És bo trasvasar el vi a una altra bota, després de la lluna vella de Març, un dia serè, que fagi vent o que no hi hagi humitat.

Enginys...

En Valent s'ha fabricat aquest enginy, que col·loca de tap a la bota, cada vegada que n'enceta una.

D'aquesta manera, mentre treu vi de la bota, l'aire que entra dins, és tractat a través de la barreja de l'ampolla i evita l'oxidació del vi. Aquest en Valent s'hauria d'haver dedicat a inventar! No obstant, ell diu que l'invent li funciona. En Miquel

d'En Caixes en té un de similar amb les mateixes funcions.

Altres productes ...

A Can Bayés, en Quimet fa garnatxa. Consisteix en fer bullir en un perol, most de la varietat de vi "garnatxa", tant de temps com sigui necessari, fins que el líquid original queda reduït a la meitat. Aquest, una vegada s'ha refredat, es posa a la bota i envelleix garnatxa.

Producció ...

Es calcula que al municipi es cullen anualment unes 100 samals de raïm.

Composició ...

En un penjoll de raïm, la rapa representa d'entre el 3 i el 7% del pes total del raïm i conté taní, és astringent i el seu sabor és aspre; la pellofa representa del 8 a l'11% del pes total i conté taní, àcids i matèria colorant; la polpa representa entre el 79 i el 88% del pes i conté aigua (entre el 75 i el 85%), sucres (entre un 12 o un 18%), àcids lliures (gàl.lic, màlic, cítric, etc.), taní, crémor,

vitamina C, etc., en composició qualitativa i quantitativament variable d'una classe de raïm a una altra, i les llavors representen del 2 al 4% del pes del raïm i contenen olis, àcids volàtils, taní i una matèria resinosa astringent i de sabor desagradable.

En castellà ...

De la traducció del "RAÏM" per "UVA" en podem treure quelcom de més.....

"De uvas a peras". Muy pocas veces, raramente, de tarde en tarde.

"Entrar alguien por uvas". Arriesgarse a tomar parte o intervenir en un asunto.

"Estar hecho una uva". Estar de mal humor.

"Meter uvas con agraces". Confundir unas cosas con otras; traer a cuento cosas inconexas.

"Tener mala uva". Tener mal carácter o mala intención.

Espero que tot això sigui per un bon vi, i agraeixo a tots aquells que m'han volgut confiar els seus secrets, els quals he resumit en aquest escrit.

Quim Bayés

Més Joves Prenen La Iniciativa Per La Natura

Aquest estiu un grup de nens i nenes d'El Far d'Empordà ens hem reunit al mas Vidal per crear un grup anomenat "CUIDEM LA NATURA". Els que el formem som: l'Esther Bartolomé, la Cristina i l'Enric Vidal, l'Alba Bayés, la Xènia Semis, en Marc i en Blai Carbonell, en Víctor Morillo, la Mireia Miquel i la Cristina Reixach. Aquest grup ens hem trobat en una cabana que hem fet en una figuera del mas Vidal. Hi tenim gàbies per als ocells ferits i menjar. També hi ha una taula per a les reunions que fem cada dimecres i un jardinet.

La Cristina i l'Enric Vidal, en Marc i la Xènia s'encarregaven de tenir cura dels animals. I l'Alba, en Blai, la Cristina Reixach, l'Esther, la Mireia i en Víctor cuidaven les plantes. Vam recollir quatre pardals i els hi vam posar noms: Palomino, Boixi, Casi i Mister.

Aquest estiu hem après tots nosaltres moltes coses de la natura que desconeixiem. I sobretot hem après a respectar-la. Ens agradaria que tots vosaltres també ho aprenguéssiu i per això us posem a continuació tots els

objectius que nosaltres ens vam traçar perquè els pogueu seguir. Penseu que el poble és de tots i que aquest poble forma part d'una Terra que ens ha de durar molts anys i a la qual hem de respectar si volem que això pugui ser.

No tirar els papers a terra (hi ha papereres i contenidors).

No fer mal als animals que ens puguem trobar abandonats

No comprar productes que danyin la capa d'ozó

Vigilar quan es faci foc que no hi hagi després un incendi

No tirar trastos vells a qualsevol lloc (al riu, als camps, a les cunetes de les carreteres ...)

Recollir les necessitats que els nostres gossos puguin fer al mig del carrer.

Cuidar el rentador perquè, encara que no ho sembli, pot servir.

Els membres del club "Cuidem la Natura"

SERRALLERIA

Josep Marsal Forns

Dalt 1 - El Far d'Empordà - 17469 Tel. 972 67 21 66

Un Estiu Fantàstic!

Els nens i nenes del nostre poble cada estiu s'ho passen més bé. I això és gràcies al Casal d'estiu que l'Ajuntament organitza i al "bon rotllo" que tots ells tenen.

Cada any els monitors i els responsables d'aquesta activitat tenim més experiència i coneixem més als nanos, cosa que ens facilita que entre tots l'estiu sigui, com el titular indica, FANTÀSTIC.

Resulta que tenim al poble una colla de nois i noies que tenen moltes ganes d'aprofitar l'estiu i que no se'l volen passar tot en remull i torrant-se al sol a la platja o a la piscina. És per això que a començaments de juliol ja estan a punt per passar uns matins ben divertits al Casal.

Cada any hi ha novetats. Aquest estiu la que ha destacat és la invenció de la cançó del Casal que hem cantat a tots els llocs on hem anat. La vam estrenar a la festa dels casals que el Consell Comarcal ha organitzat aquest any a Port de la Selva. També l'hem cantat a l'excursió a Catalunya Ràdio-Girona que vam fer al juliol on ens la van grabar en una casset. I tots

vosaltres la va poder escoltar en directe a la Festa de Cloenda del Casal que vam fer a finals d'agost per tots vosaltres.

A part de cantar (i molt, per cert), aquest estiu hem anat d'acampada. Els dies 5-6 i 7 d'agost els vam passar a Sant Llorenç de la Muga fent de tot: piragüisme, pont de mico, tirolina, rappel, tir amb arc, BTT ... Van ser tres dies molt aprofitats que ens van deixar esgotats però amb ganes de tornar-hi.

I cada dia al casal ha estat una aventura. De manualitats n'hem fet moltes i d'excursions també. Cada divendres ens n'anavem de parranda i hem visitat el Monestir de Santa Maria de Vilabertran, Espolla, la platja de Colera, l'emisora de Catalunya Ràdio de Girona, el Museu d'Art Naïf del Far, la casa de colònies "Les Orenetes" de Borrassà,

la casa de colònies "Ca N'Oliver" de Pontós, la Cooperativa d'Espolla, el setmanari "Empordà" i la seu de Correus a Figueres. A més hem après a ballar una sèrie de balls de saló que la Maria Jesús (una noia de Figueres que en sap molt) ens ha ensenyat.

Cada vegada que hem fet alguna cosa especial (que han estat moltes) tant la Teresa com jo (que tenim una certa predilecció perquè tot quedi en imatge) ens hem dedicat a fer moltes fotos (amb les quals vam fer una exposició el dia de la Festa de Cloenda del Casal) i a grabar una cinta en video. Totes elles estan a disposició de tothom que les vulgui veure.

Cristina Bayés Quer, octubre 1998.

El molí de la torre i el M.A.N (museu d'art naïf)

El molí de la Torre ha estat des de sempre un dels edificis més emblemàtics i singulars del nostre poble. Construït a mitjans del segle passat per encàrrec del Marquès de la Torre, cal atribuir-ne l'autoria a l'arquitecte Josep Roca i Bros, artífex de la major part de l'obra pública de la Figueres vuitcentista. D'entre les seves construccions més importants cal destacar-ne l'antic Teatre Municipal de Figueres, seu actual del Museu Dalí.

A partir de l'any 1911 El Molí de la Torre va passar a ser propietat de Maria Gay, membre de la família Pitxot. L'any 1916 l'amistat que unia les famílies Pitxot i Dalí fa que el jove Salvador Dalí s'instal·li durant una temporada a la propietat dels Pitxot. La lectura de les primeres pàgines de *Vida Secreta* (1), llibre de caràcter autobiogràfic, constitueix el testimoni de la seva estada i ens acosta no només a les experiències viscudes pel jove artista, sinó també al funcionament i la vida d'aquesta casa.

Des del prop passat mes de maig, les portes del Molí de la Torre s'han obert a tota persona interessada per l'art i en concret per la pintura i escultura. La col·lecció d'art Naïf del Sr. Albert Laporte ha estat definitivament instal·lada en les diferents dependències d'aquesta casa, que a partir d'aquest moment es configura com a seu del M.A.N (Museu d'Art Naïf). Albert Laporte, biòleg francès dedicat a la indústria de la cosmètica, començà a col·leccionar, a partir de l'any 1960, l'obra d'artistes de diferents nacionalitats, tant pintors com escultors, considerada com a popular i marginal, dos dels adjectius

que millor qualifiquen l'art Naïf. D'aquesta manera el Sr. Laporte ha arribat a configurar una col·lecció internacional buscant i descobrint arreu l'obra d'un seguit d'artistes, en la seva majoria desconeguts.

D'aquesta manera l'art Naïf ha aconseguit de procurar-se un important centre de difusió i coneixement. Així, història i producció artística conviuen des d'ara en les parets del Molí de la Torre al servei de la divulgació d'una manera de concebre i entendre l'art nascuda a finals del segle passat i que s'ha mantingut vingent durant el s. XX, sobretot durant les primeres dècades.

"L'art Naïf no és pas una moda!". Així és com primer podríem definir aquest conjunt d'obres d'art. No se'l considera com a una moda o estil en tant que és un art que no es ceneix a cap regla o norma artística que el pugui condicionar. Potser, podríem definir-lo com l'art dels autodidactes, o bé de tots aquells que d'una manera sincera, espontània, pura i ingènua prenen el suport artístic per a plasmar-hi instintiva i lliurement els seus sentiments i emocions, com a conseqüència, principalment, d'una gran ànsia de comunicació.

Així l'obra d'aquests artistes accentua, sobretot, la capacitat de comunicació i expressió de l'obra d'art. Tot i que aquesta és una característica comuna a tota obra i moment artístic, es converteix en aquest cas, en la causa primera de totes aquestes pintures i escultures. La composició, la perspectiva i, en general, la subjecció a qualsevol regla, moren en aquestes obres en favor la espontaneïtat i l'expressivitat.

De fet l'adjectiu naïf ha estat usat per a qualificar moltes obres artístiques de diferents períodes des de la prehistòria fins a l'actualitat. Així, hom pot considerar, també, les pintures rupestres que els nostres avantpassats varen registrar a les parets de les coves com a pintures naïfs, o bé, algunes il·lustracions de manuscrits i miniatura irlandesa del s. VIII d.C, com també molta de la producció artística que s'ha generat durant el s. XX. El denominador comú d'aquestes tres mostres d'art és el que també defineix l'art Naïf: una gran capacitat intuïtiva, no racional i expressiva de donar forma a l'obra d'art.

Així, doncs, tota persona interessada en la pintura i l'art Naïf té ara l'oportunitat de conèixer l'obra d'alguns dels principals artistes que configuren aquest art. El M.A.N recull, entre d'altres, l'obra d'artistes com Karsenty-Schiller, Chrzanowski, Pavaneli, Riec, Taeye, tots ells de diferents nacionalitats. Les diferents sales del museu s'ordenen d'aquesta manera, segons les nacionalitats dels diferents artistes, tot oferint al visitant una distribució ordenada segons les diferents procedències geogràfiques.

Resta, doncs, a la vostra lliure elecció visitar aquesta nova institució que recenment s'ha inaugurat en el nostre poble i participar així en el coneixement i gaudir d'un gran conjunt d'obres d'art que es consideren dins els paràmetres de l'art Naïf.

(1) (1)

DALÍ, Salvador - *Vida Secreta de Salvador Dalí*
Ed. Empúries, Barcelona 1993

Coll Verd

PRODUCTES DE L'ÀNEC, SA

Branta

Ctra. de Vila-sacra (Les Margeneres)
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

VENDA AL MAJOR:

**FORJATS I ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT I TEULES
- GRANGES -
IMPERMEABILITZACIONS I SANITARIS**

**GRESSOS i REVESTIMENTS.
PREUS DIRECTES
DE FÀBRICA**

carrer de la Font, 1 Tel. i Fax 972 51 14 08
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

Siusplau

Conte d'ALÍCIA ASPINWALL

Una vegada hi havia una paraula peticona que es deia "Siusplau" i vivia dins la boqueta d'un nen. Els siusplaus viuen dins la boca de tothom, però a vegades la gent s'oblida que hi són.

Perquè els siusplaus es trobin bé i estiguin contents, han de sortir sovint de dins la boca a prendre l'aire. Són com els peixos a la peixera, que pugen a la superfície de l'aigua per poder respirar.

El Siusplau del qual parlarem vivia dins la boca d'un nen que es deia Dick. Però eren comptades les vegades que tenia l'oportunitat de sortir. Perquè en Dick, em sap greu dir-ho, era un nen molt mal educat i gairebé mai es recordava de dir "Si us plau"

-Dona'm el pa! Passa'm l'aigua! Vull aquest llibre!-era així com demanava les coses.

Els seus pares i germans estaven ben disgustats. I el pobre Siusplau, que es passava els dies assegut dins la boca del nen esperant

l'oportunitat de sortir, es debilitava cada vegada més.

En Dick tenia un germà, en John. En John era el més gran, tenia quasi deu anys, i era tan ben educat com barroer era son germà. El seu Siusplau disposava d'una perfecta ventilació i es veia fort i feliç.

Un dia, durant l'esmorzar, el Siusplau d'en Dick va notar que havia de sortir a prendre aire fresc, ni que hagués d'escapar-se. De manera que va fugir de la boca d'en Dick i va inspirar profundament. Aleshores apretar a córrer per damunt la taula i va saltar dins la boca d'en John.

El Siusplau que hi havia es va enfadar moltíssim.

-Fora-va cridar.-Aquest no és el teu lloc! És la meva boca!

-Ja ho sé- va respondre el Siusplau d'en Dick.-Jo visc dins la boca del seu germà. Però em sento molt desgraciat perquè mai no m'utilitza. No puc respirar aire fresc! I he pensat que potser series tan amable de deixar-me quedar aquí un o dos dies, fins

que em senti més fort.

-És clar, no caldria sinó -va respondre l'altre Siusplau, comprensiu- Me'n faig càrrec. Queda't si vols, i quan el meu amo em faci servir, sortirem tots dos junts. És molt amable i no crec que li sàpiga greu dir "si us plau" dues vegades. Queda't tant temps com vulguis.

Aquella nit, a l'hora de sopar, en John volia mantega i va dir:

-Papa, em passes la matega, si us plau- si us plau?

-És clar -va contestar son pare- Però, no ets massa educat?

En John no va respondre. S'havia girat cap a la mare i li demanà:

-Mama, em dones un panet, si us plau- si us plau?

Sa mare es va posar a riure.

-Et donaré el panet, fill. Però, per què dius "si us plau" dues vegades?

-No ho sé -va respondre en John- És com si les paraules sortissin soles. Katie, si us plau- si us plau, em pots acostar l'aigua?

-Bé, bé -va dir son pare- No va malament que en aquest món s'utilitzin molts "siusplaus".

Mentrestant, en Dick, el petit, havia demanat:

-Dona'm un ou! Vull llet! Passa'm la cullera! - tan barrierament com tenia per costum.

Però de sobte, va callar i va escoltar el seu germà. Va pensar que seria molt divertit parlar com en John, i ho va provar:

-Mama, em dónes un panet, mmmm...?

Intentava dir "si us plau", però no podia. Mai no podria imaginar que el seu petit "Siusplau" estava assegut dins la boca d'en John. Ho va tornar a provar i va demanar la mantega:

-Mama, em passes la mantega, mmmm...?

No va poder dir més.

I així tot el dia. Tothom es preguntava què els passava, als dos nens. En arribar la nit, estaven tan cansats i en Dick se sentia tan decebut que la mare els va enviar al llit molt d'hora.

L'endemà al matí, tan aviat com es varen asseure a taula, el Siusplau d'en Dick va tornar cap a casa seva. Havia respirat tant d'aire fresc el dia abans que es trobava fort i se sentia feliç. I no va trigar a refrescar-se de nou perquè en Dick va dir:

-Papa, em peles la taronja si us plau?

Caram! La paraula va sortir amb una facilitat sorprenent. Va sonar tan bé com quan sortia de la boca d'en John.

I d'ençà d'aquell dia, en John només pronunciava un sol "siusplau" i el petit Dick va ser tan ben educat com el seu germà

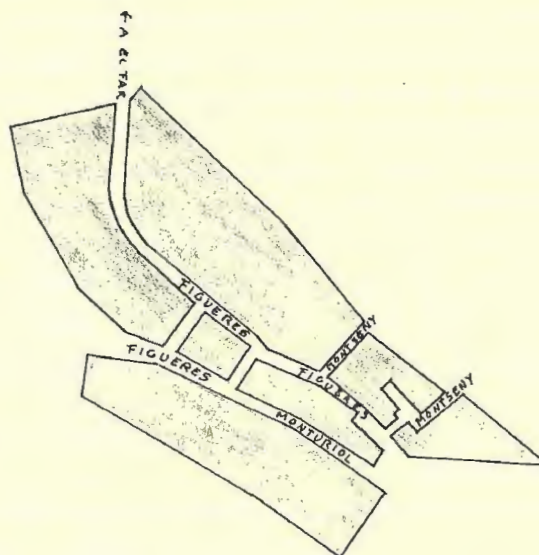
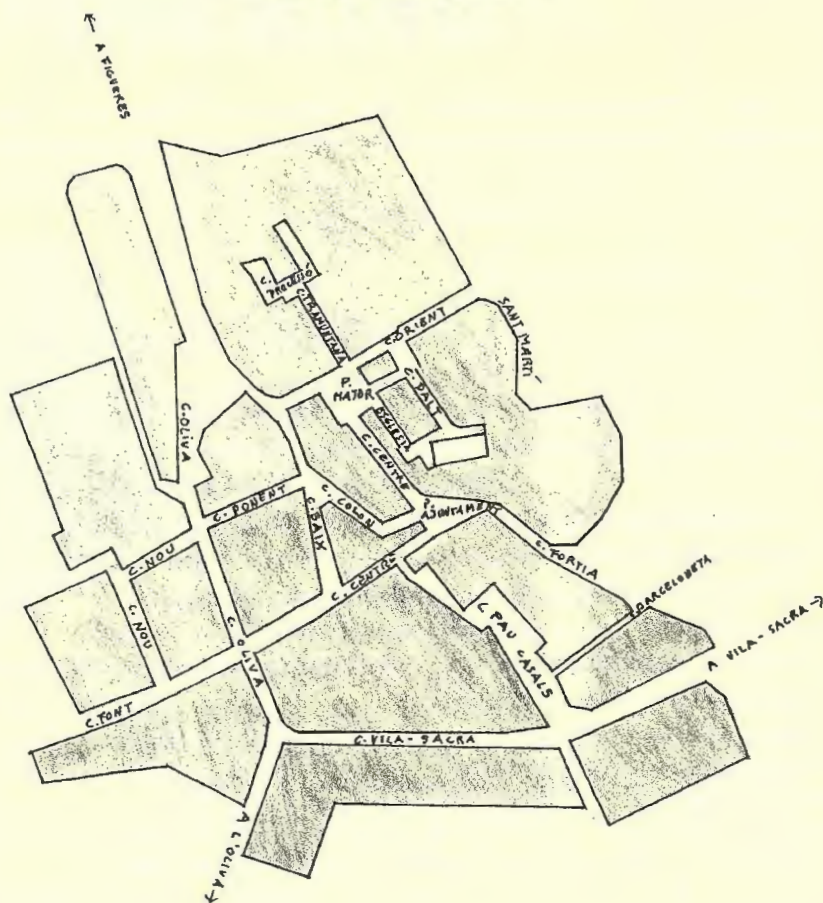
Podeu entendre ara perquè els nens aprenen a ser ben educats dels germans, amics o dels grans?

Heu parat a pensar en el petit siusplau de la vostra boca?

Cuideu-lo i vigileu de treure'l sovint perquè no es cansi i us passi com a en Nick!

Teresa Teixidor

El Far

L'Oliva

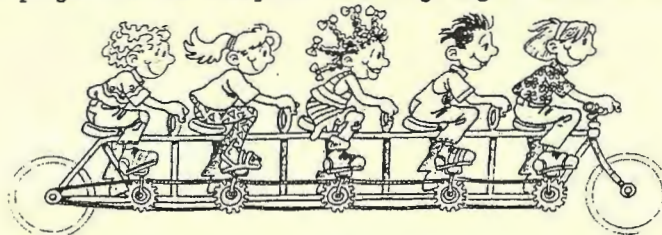

Tots els drets humans per a tothom

- 1-Totes les persones al néixer són lliures i se'ls ha de tractar com a iguals , sense fer distincions.
 - 2-Tothom té tots els drets i llibertats que direm en aquesta declaració encara que no tingui el mateix color de pell que tú , o parli una altra llengua , o tingui una altra religió , o sigui d' un altre país.
 - 3-Tens dret a viure en llibertat i amb seguretat .
 - 4-Ningú no et pot fer esclau.
 - 5-Ningú no et pot maltractar.
 - 6-Quan naixem la societat ens reconeix uns drets i uns deures.
 - 7-La llei és igual per a tothom.
 - 8-Quan no respectin els teus drets pots demanar protecció a la justícia.
 - 9-No et poden detenir , posar-te a la presó o fer-te fora del teu país sense raó.
 - 10-En cas que hagi d' anar a judici, tens dret que et jutgi un tribunal sense perjudicis en contra teva .
 - 11-No et poden castigar per coses que no has fet . Si t' acusen tens dret a defensar-te i que se't consideri innocent fins que no es demostrï el contrari.
 - 12-Tens dret a guardar els teus secrets i la teva intimitat.
 - 13-Tothom pot triar el lloc on vol viure.
 - 14-Si et persegueixen al teu país , tens dret a anar a un altre país i demanar que et protegeixin.
 - 15-Tens dret a pertànyer a un país i també tens dret , si vols , a canviar de nacionalitat.
 - 16-Quan siguis més gran , tindràs dret a casar-te amb qui vulguis sense importar el país d' origen.
 - 17-Tens dret a tenir coses i que ningú no te les prengui.
 - 18-Tens dret a tenir i expressar les teves pròpies idees i escollir la teva religió.
 - 19-Tothom té dret a pensar i expressar lliurement la seva opinió.
 - 20-Tens dret a reunir-te amb qui vulguis i no et poden obligar a estar amb qui no vols.
 - 21-Tots tenim dret a participar en les decisions del nostre país.
 - 22-La societat ofereix uns serveis que ens ajuden a viure i desenvolupar-nos . Tú tens dret a aquests serveis.
 - 23-Tens dret a treballar i a escollir un treball que et permeti viure amb dignitat.
 - 24-Tothom tenim dret a descansar i a tenir temps lliure.
 - 25-Tú i la teva família teniu dret a tenir casa, menjar, vestits i que us cuidin si esteu malalts.
 - 26-Tens dret a anar a l'escola i a ser educat en els valors de solidaritat, tolerància i respecte als Drets Humans
 - 27-Tothom tenim dret a participar del progrés científic i cultural
- Si tú inventes o crees alguna cosa nova, tens drets que ningú te la copï
- 28-Tens drets a viure en un món on tots aquests drets et protegeixin.
 - 29-Els teus drets són també els drets dels altres. Respecta'ls i compleix els teus deures.
 - 30-Cap país o persona pot destruir els drets i les llibertats recollits en aquest text.

He escollit aquest text perquè sé que aquest any es compleix la commemoració del 50è Aniversari de la Declaració Universal de Drets Humans.

Després de copiar-los em pregunto.... Tot això ja ho saben la gent gran,... els homes i les dones,.. els polítics,...?. No ho sé pas

Xènia Semis Teixidor

Quatre pinzellades sobre sobre l'Euro

Quaranta anys després d'haver-se constituït les comunitats europees, Europa es troba en un procés d'integració tant polític com econòmic.

Els estats membres de la Unió Europea van fixar el desembre de 1995, a Madrid, les condicions per a arribar a la Unió Econòmica i Monetària l'any 2002.

La Unió Econòmica i Monetària suposa: d'una moneda única, l'euro.

- la centralització de la política monetària i canviària en una institució única, el Banc Central Europeu, que té com a principal objectiu crear una àrea d'estabilitat monetària.

- una política comuna per als estats membres de la Unió Europea.

Etapes per la introducció de l'euro

L'any 1992, el Tractat de Maastricht va establir 3 etapes per assolir una unió econòmica i monetària i realitzar el canvi a la moneda única, partint de la base que els països es trobaven en la primera d'aquestes etapes.

1a. etapa: 1-juliol-1990 al 31-desembre-1993
Coordinació de les polítiques monetàries i econòmiques.

Desenvolupament del Mercat Únic.
Lliure circulació de capitals.

Integració de totes les monedes en el mecanisme de canvi del Sistema Monetari Europeu.

2a. etapa: 1-gener-1994 al 31-desembre-1998
Els països han de complir els criteris de convergència fixats a Maastricht:

- Taxa inflació baixa: no podrà superar en

més d'un 1,5% la mitjana de les taxes enregistrades pels tres països amb major estabilitat de preus.

- Tipus de canvi estables: durant els dos anys anteriors a l'ingrés cada país haurà d'haver mantingut la seva moneda dins els marges de fluctuació establerts pel Sistema Monetari Europeu.

- Tipus d'interès baixos: el nivell dels tipus d'interès dels països participants no haurà de superar en més d'un 2% la

mitjana dels tipus dels tres països amb més estabilitat de preus.

- Nivell moderat de deute públic: el dèficit públic ha de tendir a uns nivells baixos i decreixents. El dèficit dels pressupostos públics no podrà superar el 3% de Producte Interior Brut (PIB). Alhora, el deute total del sector públic no podrà ser superior al 60% del PIB.

Abans de l'1 de juliol de 1998 es decideix quins seran els països participants de la Unió Econòmica i Monetària.

Es crea el Banc Central Europeu, que haurà de definir la política econòmica de la Unió.

3a. etapa: a partir de 1-gener-1999
Fixació irrevocable dels tipus de conversió entre les monedes participants i l'euro. Un ecu es convertirà en un euro.

Implantació de la moneda única, l'euro. Tot i això, les monedes nacionals dels membres participants continuen en circulació com a moneda de curs legal.

El Banc Central Europeu estableix la política monetària, les operacions de canvi exterior, el sistema de pagament interbancari i les mesures del nou deute públic negociable en euros per tots els països participants.

Entre l'1 de gener i l'1 de juliol de 2002 els bitllets i monedes en euros comencen a

circular i es canvien pels bitllets i monedes nacionals. A partir de l'1 de juliol l'euro serà l'única moneda de curs legal a la Unió Monetària Europea.

Efectes de la moneda única

La moneda única fomentarà l'estabilitat en els preus i reduirà l'especulació financera. També contribuirà a mantenir l'estabilitat econòmica dels països de l'euro respecte altres zones fora de l'euro.

L'ús de l'euro farà més fàcil viatjar i comprar als països de la Unió, ja que no s'haurà de canviar la moneda i per tant, no es cobriran comissions.

Per les empreses que exporten desapareixeran els riscos de tipus de canvi, cosa que impulsarà el comerç i la inversió.

A partir de l'entrada en vigor de la moneda única, els tipus d'interès de referència per l'euro serà el mateix en tots els països participants, només diferiran les primes de risc.

La implantació de l'euro reforçarà l'economia europea i incrementarà la seva capacitat de competir internacionalment.

La moneda única no afectarà als contractes de treball, ni als de lloguer d'habitatges, ni als subministres de llum, aigua, telèfon...

Es mantindran igual tant els salaris i pensions com els estalvis que les persones tinguin acumulats.

Amb l'euro tindrem un nou mitjà de pagament: bitllets i monedes diferents de les pessetes.

S'hauran de renovar els sistemes informàtics de les entitats financeres i de les empreses per adaptar-los a la nova moneda.

Malgrat que la Unió Monetària comporta un gran canvi econòmic i financer, aquest procés és un pas més envers la construcció d'una Europa unida per assegurar l'estabilitat i el desenvolupament del continent.

Anna Company Coll

Pastorets

Aquesta recent Associació de Joves d'El Far que té el bonic nom d'ATALAIA vol fer per aquest Nadal la representació dels tradicionals Pastorets.

Fa ja uns dies que ens estem moguent per trobar actors al poble que vulguin fer de dimoni, d'àngel, de pastor ... i de mica en mica els anem trobant. Per aquesta primera actuació hem pensat en comptar amb nois i noies menors d'edat. De cara a altres anys estem pensant en buscar també actors adults que tinguin ganes de sortir dalt de l'escenari a

representar una obra amb un caire tant familiar com són els Pastorets. L'obra que ens hem proposat representar és l'escripta per Enriqueta

Capellades i Ballester i es titula "Els Pastorets del Ferrer Magí". Són uns Pastorets més d'entre els molts Pastorets que s'han fet a Catalunya. Però són uns Pastorets molt divertits i sobretot aptes per a que els nois i noies del nostre poble els puguin representar.

De Pastorets n'hi ha molts doncs fa molts anys que s'en fan. Al principi es

representaven als altars de les esglésies però a mida que anaven prenent importància i s'anaven convertint en un bonic espectacle es va traslladar l'espai escènic.

Aquest Nadal entre tots plegats volem intentar contribuir en una de les tradicions catalanes més autèntiques i fer que al nostre poble hi hagi la il·lusió cada Nadal de fer que aquestes diades siguin especials per a tots.

A totes les cases per Nadal es reuneix la família, es fan dinars de Nadal i Sant Esteve, es fa cagar el tió, es canten nadales i es van a esperar els Reis entre moltes altres coses. Però al poble ens faltava una cosa molt especial d'aquestes diades, ens faltava la representació dels Pastorets i és per això que aquest any volem que tots ens poguem divertir preparant uns i veient els altres aquests "PASTORETS DEL FERRER MAGÍ".

Cristina Bayés Quer

Instal·lacions

MORILLO, S.C.

ELECTRICITAT - AGUA - GAS - CALEFACCIO

C. Oliva, 6 baixos - EL FAR D'EMPORDÀ

Tel. 972 50 41 29 - Mòbil 907 32 21 58

La Diada de Tots Sants

Novembre és boirós i un xic rúfol, el dia s'escurça, el sol va enretirant-se. La natura és ben daurada, com d'or vell, les fulles van caient del arbres i s'escampen en una estufada catifa per terra. Així ho descriu Àngel Guimerà en aquest poema de "Les fulles seques" que Enric Morera va transformar en sardana:

Les fulles seques fan sardana
d'ací d'allà saltironant,
i, dins el bosc, la tramuntana
sembla la cobla al lluny sonant.

I quin seguit de fulles roges
que enjogassades porta el vent!
Les que més corren semblen boges,
d'altres es mouen dolçament.

Les branques nues dels arbres saluden el fred que ens va arribant: "Per Tots Sants, capes i mocadors grans" assenyala la dita. Tots Sants estrena el novembre, com Sant Andreu el clou.

La diada de Tots Sants és una antiga festa cristiana; la tardor, que es va esmorteint en el seu despullament, els arbres nus duen a les vesprades un record dels difunts. A pagès, les vetllades de novembre van allargassant-se. A la vora del foc, després de sopar, la família -avis, pares i mainada- s'aplegava i el rosari s'anava desgranant, denes i lletanies, com una commemoració dels morts a casa - "que en pau descansin"-i de tots els sants. Després es torraven castanyes a la llar, en una paella foradada, revellida.

Per Tots Sants, castanyes
i cargols amb banyes.

i s'encetava amb joia el vi novell, espremut en la verema de l'any.

Era la mateixa flaire de castanyes torrades que cada tardor envaeix els carrers de ciutat, anunciada pel pregó de les castanyeres que, en voravies i cantonades, han parat els seus fogons de torrar castanyes i moniatos:

Calentes i grosses,
baixeu, ara que fumen!

diuen mentre amb l'escumadora remenen les castanyes que espeteguen d'alegria sobre la planxa roent. Encara recordem com, de canalla, entramaliats, les escarníem:

Petites i pudentes
de set, sis de dolentes!
Baixeu, ara que poden!

Però, encara més, ens revé aquell tast tebió i olorós de les castanyes que anàvem pelant, amb desfici, d'una a una, i aquell tacte que ens reviscolava les puntes dels dits, enfredorits i balbs, i aquelles paperines tan ben fetes de paper de diari,...

També la vella tradició ens ofereix els ensucrats panellets, de massapà, guarnits de pinyons, d'ametlla, de coco, de fruita confitada... amb què les padrines -era costum- obsequiaven els fillols en la nit de Tots Sants. Com els que cada any ens fan glatir, tan ben posats, als aparadors de les pastisseries, o com els que es fan a casa. Els panellets -"mitgetes"- en diuen a l'Urgell i a la Segarra - són, amb les castanyes torrades i el paladar del vi bo, la menja típica de la nit de Tots Sants, de la dolça i familiar castanyada.

I, amb aquest tast espès i amable, no ens n'adonarem que ens arribarà l'Advent a acompanyar-nos pel camí que mena a Nadal.

Extret de
Festes i balls tradicionals de Joan Soler i Amigó

Cuina de festa major

Oca amb escamarlans i sépia

Ingredients:

6 o 7 Kg d'Oca
4 kg de Sèpia bruta de tinta
2 kg d'Escamarlans (com a mínim
2 per persona)
4 cebes
1 cabeça d'alls
5 tomates
Farina
sal
pebre
aigua

Preparació:

En una cassola amb oli es rosseja la Oca. Es retira i, amb el mateix oli, es fa el sofregit de ceba, all i tomata.

Quan aquest ja està llest s'hi afegeix una cullerada sopera de farina, un pols de sal i una mica de pebre.

Després hi posem la oca rosejada i aigua que ho cobreixi tot. Courem la Oca a foc lent un. Mentrestant, netejarem la Sèpia. Després de mitja horeta afegirem la sépia a la cassola i ho courem entre mitja hora i tres quarts més. Els escamarlans serà la última cosa que afegim. Finalment, deixarem durant una hora, fins que la oca estigui cuïta, la cassola a foc lent.

Recepta facilitada per Angelina Pagès (Can Trempat)

Pomes relenes

Ingredients:

3 kg de pomes per fer releno
1 kg de sucre
1 llimona

1 broc de canyella
6 ous
1/2 kg de galetes amb pinyons i/o ametlles
150 gr de carn de xai picada
100 gr de pinyos
anís
sal

Preparació:

Primer de tot, el que cal fer, és rentar les pomes, treure'ls l'ull i el cor procurant que quedin senceres.

Seguidament, prepararem la pasta del tap amb la carn de xai picada, els ous, la meitat de la pell de la llimona ratllada, els pinyons, les galetes i un pols de sal. Es barreja tot fins que quedi una pasta ben espesa.

El que cal fer ara és rellenar les pomes i fregir-les. En una paella amb mantega de porc o oli ben calent, fregirem les pomes amb el forat a sota. Si sobrés pasta, es poden fer pilotilles que també haurem de fregir.

En una cassola farem el caramel amb el ~ de kg de sucre. Quan ja el tinguem a punt hi col·locarem les pomes amb el tap a dalt. Afegirem el brot de canyella, la meitat de la pell de la llimona sense ratllar, dues cullerades d'anís, una mica de galeta picada, les pilotilles, sucre al gust i aigua. Es farà bullir fins que les pomes estiguin cuites.

És convenient fer-ho amb dos o tres dies d'antel·lació ja que, al bullir-les, han d'anar movent-se i així poder coure totes les pomes per igual. A l'hora de moure-les de la cassola, cal fer-ho quan estiguin fredes. perquè sinó podrien obrir-se. Es treuen de la

cassola i s'hi tornen a posar, tenint cura de posar les que abans estaven a dalt, doncs ara a baix.

Recepta facilitada per Núria Figueras (Mas d'en Bordes)

Pastís de Fruites

Ingredients per la pasta:

200 gr de Farina
100 gr de Mantega
1/2 got d'aigua
Sal

Ingredients per la Guarnició:

3 ous
1/2 de got d'aigua
100 gr de Sucre fi
200 gr de Crema Fresca
Pomes, Maduixes...

Per preparar la pasta cal barrejar tots els ingredients, fins que quedi una pasta ben lligada. Quan la tinguem a punt, posarem una mica de farina sobre la taula i l'estirarem amb un curró o amb una ampolla. Després la farem servir per cobrir un motllo, tant el fons com les vores. Amb una forquilla punxarem la base. Per preparar la guarnició, barrejarem els ous, l'aigua, el sucre fi i la crema fresca en un bol.

Tot seguit col·locarem les pomes, les maduixes... i ho cobrirem amb la guarnició que haurem preparat.

Aquest pastís el posarem al forn quan encara estigui fred i el deixarem coure entre 30 i 35 minuts, aproximadament.

Recepta facilitada per Maria Tell

La botiga del meu poble

Fa pocs dies, a la televisió va sortir un reportatge on l'Ajuntament d'un petit poble de Lleida, es feia càrrec de la botiga, doncs ho considerava un servei més pel poble. Permeteu-me fer unes petites reflexions sobre això.

Quan algú em pregunta d'on soc, sempre contesto que soc d'El Far d'Empordà, un poblet petit al costat de Figueres de poc més de 350 habitants.

Puc dir això sense massa dubtes, doncs he viscut sempre en aquest poble. He nascut aquí, i com és habitual, la primera etapa de l'infantesa sol estar força lligada al poble: l'escola, els amics, la botiga, els carrers, les festes majors, etc.

Després arriba l'etapa on es produeix una mena d'emigració cap a la gran ciutat. Degut als estudis o al treball, es produeix un progressiu allunyament del 'caliu' del poble i de mica en mica et vas desconnectant d'ell, encara que físicament segueixis residint on sempre.

Finalment, quan vols formar una nova llar es quan fas el pas definitiu d'abandonar el poble o bé t'hi quedes a viure.

En el nostre cas, la Silvia i jo, vàrem decidir viure al poble, doncs creiem que pots tenir les mateixes comoditats que a la ciutat i a més a més pots gaudir molt més de la natura i l'aire lliure.

Ara farà cinc anys que vam decidir emprendre l'aventura de la botiga, i encara que amb moltes dificultats, hem aconseguit tirar-ho endavant.

El nostre proper objectiu, és el de consolidar-la com un servei que creiem que és necessari pel poble, de la mateixa manera que el poble necessita un grup de joves, un local social, un ajuntament, una església, etc. i tota una sèrie d'activitats i persones que fan que el nostre poble tingui 'vida'.

Amb aquesta breu explicació voldria que la gent del meu poble no veiés la botiga com a un negoci que està en competència amb la gran quantitat de botigues que hi ha a la ciutat, sinó que la veiés com un servei i que necessita de la col·laboració dels seus habitants.

És evident que no puc aprofitar aquest espai per començar a fer publicitat, però sí que em pot servir per donar les gràcies a la gent que ens ha ajudat a fer-ho més fàcil. Només em resta dir que esperem seguir comptant amb el vostre suport per poder mantenir 'la botiga del meu poble'.

Josep Mª Teixidor

Nota: Hi ha un missatge amagat. El primer que l'encerti: una ampolla de cava.
Clau: 1241,24413,411117362,5

Moviments demogràfics

Si fem balanç des de Primer de Gener d'aquest any 1998, al poble s'han produït els següents fets a destacar:

Aquest any han nascut al Far d'Empordà:
Arnau Ibañez Matamoros el 11 de Març
Maria Pérez Ortega el 31 de Març
Oriol Viñolas Jofre el 23 de Maig

Ha estat batejada a l'església del Far l'Anna Subirós Vehí.

Han fet la Primera Comunió, el 28 de Juny en Blai Carbonell, en Raül García, en Jonathan Morillo i en Jacob Martínez.

Del poble s'han casat en Xavier Nierga i la Josefina Trulls el mes d'Abril a l'església d'El Far d'Empordà però també ho han fet l'Àngel Pagès i la Josefina Alsina el mes de maig, en Daniel Subirà i l'Anna Companys el mes de Setembre i en Francesc Carbonell i l'Ester Renart el mes d'Octubre.

Malauradament, s'han produït les següents defuncions:
Nieves Vidal
Vicenç Moret
Leonor Romans
Enric Casademont
Enriqueta Vilà

Demano disculpes si hi ha alguna persona que hauria de constar-hi i que no hi és. Només tenia com a font d'informació l'Ajuntament d'El Far d'Empordà, els Llibres Registre de la Parròquia i la col·laboració de la gent del poble.

Sara Bayés Quer, Octubre 1998

Viure a El Far d'Empordà

Fa relativament poc temps que vivim al municipi d'El Far d'Empordà, però durant aquest període el nostre concepte de viure a poble ha canviat notablement. El principal motiu pel qual vam decidir venir, va ser la seva proximitat a Figueres, la qual cosa ens anava perfecte no només per la feina, sino com ja sabem, per totes les activitats que s'hi poden dur a terme. Però d'ençà aleshores ens hem adonat que el nostre concepte era ben erroni.

El poble no és només el municipi on tens el teu habitatge habitual, si no que el poble ha de ser la teva petita capital, on hi pots gaudir d'un contacte molt més directe amb els teus veïns, encara que a vegades només es limiti a una trobada pel carrer, a la botiga o al moment que necessites del teu veí.

En aquest temps que portem vivint al municipi hem conegut a gent que està interessada a potenciar aquesta relació entre veïns i alhora potenciar el poble. Aquesta gent treballa perquè nosaltres tinguem a casa el que ens agrada fer a les nostres hores lliures, i la millor manera que tenim tots de col·laborar és amb la nostra participació a totes aquelles activitats que et poden oferir. Un exemple són les que actualment s'estan realitzant al local social, les quals no representen només unes classes d'aeròbic o de balls de saló, si no que representen un punt de trobada de tots els veïns, cosa que dona vida al poble.

Aquest municipi disposa d'un local social ben maco, el qual no es pot limitar només a ser utilitzat per la festa major, les quines i algunes activitats més, s'ha d'aprofitar el màxim possible i, és feina de tots (joves i no tant joves), de fer que el municipi d'El Far d'Empordà sigui prou interessant per que sigui la nostra petita capital.

Elena Capablo

Agenda

Z Després d'uns anys d'absència, la recentment constituïda Associació de Joves "Atalaia" del Far d'Empordà hem decidit tornar a publicar la revista "Farus". Des d'aquells temps han passat moltes coses i no pretenc detallar-les totes ara, però sí voldria detallar tot el que s'ha fet en el nostre poble en aquests últims mesos.

Vàrem encetar l'any amb les tradicionals Quines que organitza la Comissió de Festes, des de primers de Desembre. La nit del 5 de Gener, tots els nens i nenes del poble van presenciar l'arribada dels Reis Mags d'Orient a El Far i després, a la sala, van recollir els regals que havien portat expressament per ells. El dia 6 de Gener es va celebrar l'última Quina, amb el sorteig del Viatge a Mallorca que aquest any se'l va endur la Cristina Vidal.

El 22 de Febrer es va celebrar el Carnestoltes al nostre Poble i tots els que van voler es varen disfressar i van

gaudir d'una tarda entretinguda, ballant amb la música de l'Àngel Daban i prenent xocolata amb melindros.

La Festa d'Estiu d'aquest any es va celebrar els dies 6 i 7 de Juny i va estar amenitzada per l'Orquestra Emporium. El dissabte al matí hi va haver la Bicicletada pels camins del nostre poble i al vespre hi va haver ball. El diumenge es va celebrar la Festa de la Gent Gran en honor a tots els majors de 65 anys del nostre poble, començant per l'Ofici Solemne, a l'església, una sardana a la plaça i seguidament per un dinar de Germanor. A la tarda hi tomaren a haver sardanes i, finalment, el ball de Fi de Festa.

Tot el mes de Juny vàrem poder contemplar al Local Social una magnífica exposició, inaugurada el dia de la Festa, de fotografies antigues de la gent del nostre poble que va preparar la Rosa Maria Moret.

Durant l'hivern, els dijous al vespre, venien la Maria Jesús, l'Alfonso, la Maria Antònia, en Jordi, la Rosa Mari i l'Antonio per ensenyar a tots aquells que ho desitgessin el tango, el pas doble, el cha-cha-cha, el rock... i d'altres balls de saló.

L'1 de Juliol va començar l'esperat Casal d'Estiu d'El Far que organitza l'Ajuntament del nostre poble. La Carme, la Cristina i l'Anna van fer passar un bon estiu a tots els nens i nenes. Va acabar amb la Festa de Cloenda el dissabte 29 d'Agost.

Degut a l'èxit que van tenir, el divendres 16 d'Octubre va tornar a començar el curs de Balls de Saló. Durant tot l'hivern, els divendres al vespre, la Maria Jesús i tota la resta de monitors continuaran ensenyant les tècniques per poder lluir-se a la pista el dia de la festa.

El dia 6 d'Octubre, al vespre, per primera vegada al nostre poble, van començar les classes d'Aerobic. Han tingut força acceptació entre totes les noies, i no tant noies, d'El Far. Tot i que som majoria, no penseu que no s'hi ha apuntat cap noi, eh?.

La Mònica ens fa suar una horeta per setmana, de moment, els dimarts a les vuit a un grup i els dimecres a les 9 a l'altre.

Sara Bayés Quer, Octubre de 1998.

Qualitat de vida???

Els habitants dels "mal anomenats" països desenvolupats ens sentim orgullosos de l'estat del benestar. Gaudim d'una posició social, una llar amb totes les comoditats, dos o tres vehicles, aparells diversos que ens ho fan tot... Els nostres fills van a l'escola i tenen el lleure completament ocupat amb serveis específics i activitats extraescolars molt especialitzades que els preparen per viure al món actual... Abans de sorgir la necessitat ja els donem la resposta, no cal l'opció d'escollir, han de dominar els idiomes, la música, la informàtica... si no se'ns acut ja abans fer estimulació prenatal.

De vegades, a la televisió, a la premsa,... o sense anar tant lluny.. davant dels nassos ens passen imatges de nens, adults,... que viuen en condicions infrahumanes... Llavors fem uns grans discursos ètics,... ens fem socis de les ONGS, ... apadrinem un nen,... i alleugerem la nostra consciència pensant que ja hem aportat el granet de sorra que ens toca.

Sortint amb el cotxe i mirant a la dreta i esquerra ens adonem també que cada cop costa més trobar el silenci i la pau de l'entorn natural. Ens apuntem a l'ecologisme, fem recollida selectiva i tot va bé. Hi ha solucions per a tot.

Ens adonem de la importància de la dieta equilibrada i natural i de sobte acudim al naturisme, medicina natural,...

Tot això és un perfil aproximat de rasgues que ens apropen uns als altres en un grup social semblant.

De vegades penso en la causa del desequilibri mundial i m'avergonyeixo de com avancem els humans quan ens agrupem. Guanyem, conquistem,

despullem... i llavors ens conscienciem del mal que hem fet i creem organismes internacionals que tornin a l'equilibri inicial.

Sovint, a més, no cal respectar qui són, com són, ni la seva opinió... sovint partim de la prepotència de la superioritat cultural,... per solucionar-los la vida. Què sabem del seu interior? Qui ens dona dret a jutjar o a provocar canvis des de fora? Volen el canvi?

Ni és tan segur que tots nosaltres siguem el model on haurien de poder arribar la majoria d'humans.. entre el primitivisme o la incultura i el desenvolupament industrial i econòmic i l'evolució cultural hi ha d'haver un punt mig que no hem sabut trobar.

Patim d'altres mals... individualisme, manca d'estímuls i causes col·lectives per lluitar, solitud, angoixes i depressions, estres, ... l'home actual té do de tot però se sent sol, no té lleure, no sap comunicar-se ni gaudir de perdre el temps, és dirigit pel rellotge... cal millorar, treballar més, superar-se,... per consumir, per tenir un munt d'objectes sovint no necessaris.

Un famós sociòleg parlava de l'era de la depressió i la solitud.

Sovint penso que al mig de la selva africana, alguna de les tribus miraculosament supervivents, viu amb més equilibri que molts dels ciutadans civilitzats, pressuntament entesos com a superiors.

Si miro enrere, dins la meva infantesa, no estic segura que la meva filla sigui una privilegiada.

Vaig començar l'escola als sis anys, vaig jugar i córrer carrers i camins lliurement fins l'adolescència, no em

vaig orientar a la capital de comarca fins passats els tretze,... i ningú em va cronometrar totes les màgiques hores de lleure.

Ara els infants viuen apressats, necessiten canviar constantment d'activitat o s'avorreixen, els costa gaudir de la comunicació, la tranquil·litat, el repós... possiblement estan perdent una part essencial de la persona: la llibertat de tenir temps i poder triar o escollir què es vol fer essent respectable el concepte "no fer res" com cap altre ocupació.

En un article anomenat "pàgina impossible" m'identifico plenament amb aquest fragment:

"Als pocs països del món on l'avoriment és un luxe hem heretat la idea agrícola del temps cíclic. I si per sort vas viure la infància en terres rurals, tens records fantàstics associats a aquestes pluges: potser l'olor de paper, el tacte d'ametlla, el sabor del rovelló, les primeres flames silencioses i nocturnes de la llar, alguna persona nova en la colla d'amistats.

En tot cas la tranquil·litat apareix com a valor a compartir. O el defici, ja que saps que en la profunditat més íntima atresores el dret humà d'evadir-te a tota mena de mons possibles i impossibles."

La utopia és sempre l'impossible, però ajuda a caminar.

Teresa Teixidor

EL ELART DERIUURE

Un jutge que està interrogant a una pobre home que ha robat un perrill, veient que es desfà en plors, li diu:

- De què ploreu, ara?

- Ploro, senyor, perquè em sap greu trobar-me aquí per una debilitat.

- Doncs no l'havieu de tenir.

Què vol fer-hi! Feia cinc dies que no havia tastat res i la debilitat no em va deixar córrer.

Els germans Miranius van a dinar a casa del seu oncle, i aquest els pregunta:

- Què, ja esteu força avançats a l'escola?

- Ja ho crec - respon en Lluís -, jo sóc el primer de literatura.

- I jo, el primer de matemàtiques - contesta en Robert.

I veient que el tercer no diu res llavors li pregunta:

- I tu, Manel, de què ets el primer?

- Jo? De sortir al carrer!

Un personatge va heretar una grandiosa fortuna d'un oncle que a la fi va decidir morir-se.

I com que era un home molt sincer i festiu, va participar als seus amics la defunció en una esquila en la qual figurava el següent paràgraf:

Tant el meu oncle com jo, hem passat a millor vida.

- T'has fixat? El cap de l'oficina no deixa de dir-nos que tots els treballadors som germans; però ell ens tracta terriblement malament.

- És clar, home; és que ell ja de germà gran.

- És el 28 26 24?

- No senyor, aquí és el 42 62 82.

- Ai ... perdoni, és que sóc esquerrà.

- Quina manera de pintar! Quin art és aquest?

- L'anomenen "abstracte"

- Extracte de què?

Dos amics que es troben i un li diu a l'altre:

- Tinc un problema, m'agraden totes les dones menys la meva.

- Sí, a mi em passa el mateix, m'agraden totes les dones menys la teva.

Un "torrat" entra en un bar i demana un got de vi. El cambrer li diu que ha de tancar i el tira al carrer. El "torrat" torna a entrar i el cambrer el fa fora un altre cop. I així 15 o 20 vegades, fins que el torrat diu: és que tots els bars del carrer són seus o què?

En què s'assemblen en Clinton i en Hieltsin?

En què tots dos surten mamats de la feina.

Miquel Coll

Adivineu qui és el personatge?

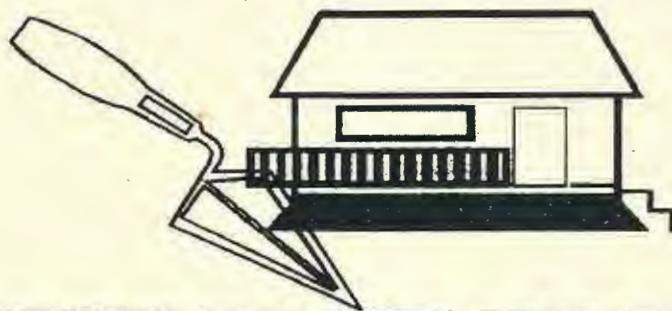

**FUSTERIA
D'ALUMINI**

**Subirós
Ballesteros**

**Ctra. L'Escala Pont del Príncep
Tel. 50 00 85 EL FAR D'EMPORDA**

CONSTRUCCIONS

GUERRERO

**c/. Vilasacra, B - Tel. 51 08 05
EL FAR D'EMPORDA**